

Medlem for 8de Kreds (Breinholdt-Vandborg) har Ret i meget af, hvad han udtalte, at stemme mod Ændringsforslaget.

Breinholdt-Vandborg: Jeg skal, da vi befinde os i en Periode, hvor Tiden ikke er overdreven lang, lade de Udtalelser, vi have hørt fra det ærede Medlem for Ribe (Brødsgaard) og fra det ærede kongevalgte Medlem, der nu sidst talte, fuldstændig ligge. Derimod finder jeg mig foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Han har i Dag ligesom ofte tidligere tillagt mig lidt andre Udtalelser, end jeg har brugt. Jeg har ikke paa nogen Maade bestridt den juridiske Berettigelse, der kan være for Tinget til at forandre en tidligere Lov, jeg har kun sagt, at det som oftest har vist sig — og det være sagt til Landstingets Ære — at det som Regel havde værnet om de Rettigheder, der gennem bestaaende Love tildeltes Medborgere, og jeg har den Tro, at det samme gælder her, at man skal være varsom med at gaa en saadan given Ret for nær, at tage den tilbage, især naar den er given for et Tidsrum af 10 Aar og kun 6 Aar ere gaaede. Naar det ærede Medlem udtalte, at det var noget, man havde Præcedens for, det havde man gjort f. Eks. ved en af de Baner, der ligeledes var paa Loven af 8de Maj 1894, nemlig Thorsager—Æbeltoftbanen, maa jeg sige, at der fremkom ikke en eneste Protest fra nogen Side mod denne Forandring. Hvor alle ere enige, sker der ingen Uret, og der staar man med fuld Frihed. Saaledes er det imidlertid ikke her, og jeg finder derfor ingen Anvendelse for dette Præcedens her. — Naar det ærede Medlem udtalte sin Beklagelse over, at jeg her havde draget frem, at et Frasagn lød paa, at det delvis skyldtes et Modtræk fra Ringkøbings Side, at denne sidste Mil af Banen var bleven amputeret — han havde for første Gang hørt det nu — saa har jeg, som det ærede Medlem ogsaa frikendte mig for, fralagt mig alt Ansvar for Rigtigheden deraf, men jeg maa dog tilføje, at al Sandsynlighed taler for, at det kunde være saa, og Sandsynligheden vinder derved, at selve Lovforslagets Fader slet ikke har tænkt paa, at denne Mil skulde bortskæres, saa lidt tænkt paa det, at i det oprindelige Lovforslag gaar Banen fra Nymindegab til Varde, og da der kom et Ændringsforslag frem fra Repræsentanten for Ringkøbing, modsatte han sig det og

hævdede stærkt, at denne Mil ikke skulde bortskæres. Jeg ser ikke andet, end at deri ligger i alt Fald en vis Antydning af, at Sandsynligheden kunde være for, at der her, ligesom imellem Varde og Esbjerg, kunde være en Bykamp mellem Varde og Ringkøbing.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds sluttede saa med nogle reale Bemærkninger om, at det vilde have en ikke ringe økonomisk Betydning for Baneanlæget, om man skar den sidste Mil bort. Det er fuldstændig rigtigt, at man sparer en Mils Bane af Anlæget og senere sparer Udgiften til Driften af den, naar vel at mærke — og det er en Forudsætning, som vel ikke savnes her — den forkortede Bane kan vente den samme Trafik som den hele Bane. Men en anden Ting er, om det ikke er en Hensynsløshed mod Beboerne af den Egn, der skulde betjenes af den amputerede Bane. De have haft gode Forventninger om at faa umiddelbar Jærnbaneforbindelse, og selve Lovforslagets Fader har ikke villet vise dem den Hensynsløshed, at de i Stedet derfor ad lange Veje med Besvær og Bekostning maa søge til Banen. De ville ganske vist paa Grund af den afsides Beliggenhed ved Fjorden til den ene Side være nødte til med disse Bekostninger alligevel at søge til Banen. Men er det hensynsfuldt, spørger jeg, fordi andre kunne spare nogle Anlægsomkostninger og mulig nogle Driftsomkostninger, saa at sige: Lad den Befolkning kun have Ulejligheden, uagtet de have haft samme Ret til Banen som de andre? Det finder jeg lidet hensynsfuldt, og det har selve Faderen til Lovforslaget ogsaa fundet, og derfor har han ikke villet afskære denne Del i sit Forslag, han har kæmpet mod det, da det kom frem. Jeg tror, at den Mand, der repræsenterer selve den paa-gældende Kreds, dog bedre maa vide Besked end det ærede Medlem for Vendsyssel (Madsen-Mygdal), det ærede Medlem for Ribe Kredsen, tæt ved Kolding (Brødsgaard) om, hvad der tjener den Egns Interesser, og hvad der kan lade sig føre igennem. Ellers havde han dog ikke kæmpet mod, at dette Banestykke skulde amputeres. Det er Skræmmebilleder, som stilles op her, naar man siger: Vedtag ikke denne Ændring, thi saa gaar det hele over Styr! Det kan umuligt være Lovforslagsstillerens Mening, at det skulde bringe det hele til at gaa over Styr, at Nymindegab-Banen blev fuldført, thi saa havde han ikke taget den med. Jeg tror derfor, at det høje Ting bør overveje, at Faderen til Lov-